

§. 154. *Іудейските царе Авій и Аса.*

*З*

По горѣ станъ дума за кратковрѣменното царство израилско; а тута са излага за Іудейското, което тамъ са прѣмълча. На Ровоама наследова сынъ му Авій, който царува само три години, и оставилъ прѣстолъ на сына си Аса. Този угоди Богу съ благочестіето си, защото събори жъртвенница въ лъжовнитѣ богове, и испади сичкытѣ нечестивы отъ царството си. За туй Богъ му даде дълговрѣмененъ миръ; но послѣ Аса подигнѣ война срѣдъ израилтянитѣ и като ги побѣди зе богаты корысти (Царс. Г. дѣ. 31. еї. 1—23. Парал. В. дѣ. еї. сї.).

§. 155. *Іосафатъ царъ Іудейски.*

Подиръ смъртъта на Аса царува сынъ му Іосафатъ комуто Богъ, заради благочестіето му, даде богатство и слава. Но Іосафатъ направи прѣятелство съ нечестиваго Ахава, израилскитѣ царь, което му докара голъма тщета; защото двамата, като съединихъ силытѣ си, бихъ са срѣщу Ассирийскитѣ царь. Въ сраженietо Ахавъ паднѣ убитъ, и безъ малко щеше да са затръе и Іосафатъ, но съ Божіята помощъ върнѣ са невредимъ. (Царс. Г. еї. 24. Парал. 13. ип. фі. к. к. 1.)

§. 156. *Іорамъ и Охозіа царе Іудейски.*

На Іосафата наследова сынъ му Іорамъ, който са отклони отъ благочестіето; защото са ожени за Гоеолія, дъщерята на нечестиваго Ахава, и са оприличи повече на тестя си, нежели на баща си. За туй и умрѣ отъ лютата смърть, чрѣзъ тежка болесть,